

Νίκος Σπάνιας

Ἐρωτομανέστατος

(Μ' ἄρσει υπερβολικά τό σέξ
καί σάν καλό ρολοί timex
I take a licking
and keep on ticking...)
N.S.

Τό στόμα σου τ' ὀρέγομαι
σάν φρούτο-
σέ κλαδί δέντρου πού δέν φτάνω-
φλέγομαι - δέν βλέπεις; Οὔτε ν' ἀνασάνω
μπορῶ
μονάχος!... γλιστρῶ καί πέφτω
σάν μπίλια ρουλεμάν πού πέφτει σπάζοντας
τῆς νύχτας τόν καθρέφτη-
γιά μένα δέν ὑπάρχει τόπος
ὅπως θά δεῖς...
Ἄλλά καί σύ καί σύ σάν χήνα σφαγμένη
ἤ σάν χορδή-
σφαδάξεις - ὅταν θές- μέσ' ἀπ' τὰ δάχτυλά μου
καθώς κλαῖς - ἀπ' τόν καημό λιώνουν τὰ κόκαλά μου
καί σένα σέ σφίγγουν σάν κλοιός
ὑπουλα ρεύματα νεύματα κι ὑπόγειοι οὐρανοί-
μή δέ σέ βλέπω; τί θαρρεῖς;
ἀναμμένος πετιέσαι κι ἀναιρεῖς
τοῦ ἀπέιρου τόν καρπό τήν παρακμή-
μή μοῦ παφλάξεις ἐλαφρά-
μή γίνεις φλοίσβισμα - πάρε λεφτά
μή διαλυθεῖς σέ πρίσμα-
ξεχώρισε τόν ἔρωτα ἀπ' τό δόσιμο-
μιά φλόγα ἀπ' τό φιλί τό ἀναλώσιμο-
εἴμ' ἄνθρωπος καί γώ - πονῶ-
σάν ξεκολᾶς ἀπ' τό πλευρό μου
(τό πᾶν εἶναι ἀμφίβολο καί εἶμαι ἐκτός νόμου)
θέλω νά σ' ἀντικρύζω δίχως κανένα σύμβολο-
γυμνό - γυμνό - γυμνό-
θέλω νά μή σέ βλέπω πιά καθώς σέ βλέπουν
τά μάτια τοῦ τάδε καί τοῦ δεῖνα
(θέλω, ἂν συμφωνεῖς, νά σέ πληρώνω μέ τό μήνα)
μέ συγχωρεῖς-
τά χάνω-
δέν ξέρω τί νά κάνω-
καί μέ τό νοῦ μου βάνω
πώς εἶμαι ξιφολόγη καί σοῦ ἀνοιξα
μιά τρύπα στό κορμί...

